

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3To/141/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010198  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3618010198.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému O. M., nar. XX.X.XXXX v K. Z., trvale bytom J., prechodne bytom G., I. XX/X, trestne stíhaného pre prečin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 25. augusta 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. júla 2019, sp. zn. 1T/70/2018 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/70/2018 zo dňa 24. júla 2019 bol obžalovaný O. M. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske Pv 491/16/3305-62 zo dňa 31.10.2018, doručenej Okresnému súdu Partizánske dňa 31.10.2018 pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenej dobe najneskôr v priebehu mesiaca december 2016, na bližšie nezistenom mieste si presne nezisteným spôsobom zadovážil a následne prostredníctvom presne nezistenej pošty z Prahy, v Českej republike, zaslal obálku s 9 listami, ktoré obsahovali rôzne extrémistické materiály adresátovi "V. C., živnostník - podnikateľ, rómsky aktivista, G. XX, O., SK-XXXXX", v ktorých P. prirovnáva ku parazitom, úžerníkom, a darmožráčom, ktorých čaká tábor a Dr. J. M., popisuje P. ako chemickú značku "P. (lat. R.)", ďalšie texty obsahujú urážajúce vyhlásenia o P. spolu s vyobrazením nacistických symbolov a fotografiami Q. I., v texte básne "Mne Rómovia nevadia - mňa serú..." uráža rómske etnikum, pričom v závere básne je uvedené "Nech žije myšlienka a práca milovaného Q. I.", uráža rómske etnikum modlitbou, v ktorej je v mene Božieho slova uvedené ako "R. - P. sú hneď smrdia sú nekonečne špinaví preto, lebo som na nich nasral a potom vpradol..." označuje E. I., ktorý v minulosti strelbou usmrtil osoby rómskeho etnika ako "Slovenského hrdinu" a modlitbou k E. I. uvádza zbavenie sa "od špiny cigánov a ich podobných nežiadúcich parazitov, kreténov v našej generácii", prirovnáva Rómov k šimpanzovi, a v texte tiež uvádza inzerát na prácu: "Hľadám strelcov na plný úväzok na dohodu aj živnostníkov a podobne. Viem o niektorých osadách, kde môžeš svoje talent, presnosť, sebaodvahu naplno uplatniť a rozvinúť", pričom obálku s uvedeným obsahom prevzala v presne nezistenom čase dňa 09.12.2016 B. C., exmanželka adresáta V. C., trvale bytom O., G. XXX/XX, ktorá mu ich neskôr v ten deň odovzdala, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dodatočne prokurátor odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Dňa 31.10.2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal Okresnému súdu Partizánske obžalobu na obvineného O. M. pre prečin rozširovanie extrémistických materiálov podľa § 422b odsek

1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe najneskôr v priebehu mesiaca december 2016, na bližšie nezistenom mieste si presne nezisteným spôsobom zadovážil a následne prostredníctvom presne nezistenej pošty z Prahy, v Českej republike, zaslal obálku s 9 listami, ktoré obsahovali rôzne extrémistické materiály adresátovi „V. C., živnostník-podnikateľ, rómsky aktivista, G. XX, O., SK- XXX XX ", v ktorých P. prirovnáva ku parazitom, úžerníkom, a darmožráčom, ktorých „čaká tábor a Dr. J. M.", popisuje P. ako chemickú značku „P. (lat. R.)", ďalšie texty obsahujú urážajúce vyhlásenia o Rómoch spolu s vyobrazením nacistických symbolov a fotografiami Q. I., v texte básne „Mne Rómovia nevadia - mňa serú .... " uráža rómske etnikum, pričom v závere básne je uvedené „Nech žije myšlienka a práca milovaného Q. I.", uráža rómske etnikum modlitbou, v ktorej je v mene Božieho slova uvedené ako „Cigáni - Rómovia sú hneď smrdia sú nekonečne špinaví preto lebo som na nich nasral a potom vpradol. .. ", označuje E. I., ktorý v minulosti strelbou usmrtil osoby rómskeho etnika ako „Slovenského hrdinu" a modlitbou k E. I. uvádza zbavenie sa „od špiny cigánov a ich podobných nežiadúcich parazitov, kreténov v našej generácii", prirovnáva Rómov k šimpanzovi, a v texte tiež uvádza inzerát na prácu : „Hľadám strelcov na plný úväzok na dohodu aj živnostníkov a podobne. Viem o niektorých osadách kde môžeš svoje talent, presnosť, sebaodvahu naplno uplatniť a rozvinúť ", pričom obálku s uvedeným obsahom prevzala v presne nezistenom čase dňa 9.12.2016 B. C., exmanželka adresáta V. C., trvalé bytom O., G. XXX/XX, ktorá mu ich neskôr v ten deň odovzdala.

Samosudca Okresného súdu Partizánske rozsudkom sp. zn. 1T/70/2018- 270 zo dňa 24.07.2019 podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného O. M. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 491/16/3305-62 zo dňa 31.10.2018, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti uvedenému rozsudku prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 24.07.2019 odvolanie čo do výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného, pretože predmetný rozsudok považoval za nezákonný, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný O. M.. Mám za to, že prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo iv ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného zákona.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že obžaloba nebola voči obž. O. M. podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania podľa súdu vyplynulo, že poškodenému V. C. bola dňa 09.12.2016 doručená obálka obsahujúca deväť listov s extrémistickým obsahom popísaným vo výrokovej časti rozhodnutia v čierno-bielom vyhotovení, teda možno konštatovať, že skutková podstata prečinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Tr. zákona bola týmto konaním naplnená. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obálka s extrémistickým materiálom bola poškodenému zasielaná z Českej republiky, z pošty v Prahe. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že na tejto zásielke, a to na jednom z listov obsahujúcich extrémistický materiál, sa našiel daktyloskopický odtlačok palca pravej ruky obžalovaného, ktorá okolnosť preukazuje, že obžalovaný prišiel do kontaktu s touto zásielkou. Z výpovede poškodeného V. C. však vyplynulo, že tento obžalovanému obálku s extrémistickým materiálom ukazoval a obžalovaný ho vtedy aj držal v rukách. V priebehu trestného konania síce poškodený v tejto súvislosti najskôr uvádzal, že obžalovaný držal v rukách až druhú zásielku (poškodenému bola dňa 22.05.2017 doručená druhá zásielka obsahujúca rovnaký extrémistický materiál, avšak vo farebnom vyhotovení), ktorá bola poškodenému doručená, avšak na hlavnom pojednávaní upresnil, že to bola prvá zásielka, pričom zdôraznil, že to bola tá čierno-biela verzia, o tých druhých listoch nikto nevedel, okrem jeho bývalej ženy Pravdivosť jeho tvrdenia, že od počiatku myslel tú prvú, čierno-bielu zásielku svedčí i skutočnosť, že na tejto sa našiel daktyloskopický odtlačok palca pravej ruky obžalovaného, pričom na tej druhej zásielke, farebnej, sa žiaden daktyloskopický odtlačok obžalovaného nenašiel a nebola na tejto zásielke zistená ani DNA obžalovaného, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/12309 zo dňa 17.05.2018. I svedkyňa B. C. potvrdila, že obžalovaný držal zásielku vo svojich rukách, ktorú okolnosť jej spomínal poškodený. Túto okolnosť potvrdili i svedkovia C. M. a C. K.. I keď boli isté nezrovnalosti vo výpovedi vyššie uvedených svedkov o tom, kedy presne poškodený ukazoval obžalovanému túto zásielku, ako aj v tom, kto bol pri tom prítomný, nikto z nich nevyvrátil, že by obžalovaný nebol prišiel do kontaktu s touto zásielkou. Súd tiež poznamenal, že nebol zabezpečený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovaný sa v rozhodnom čase nachádzal v Prahe a zároveň

poukázal na okolnosť, že obžalovanému bol v rámci prebiehajúceho trestného konania zaistený i mobilný telefón a skúmaním jeho obsahu sa nenašiel žiaden obsah s extrémistickým materiálom. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konštatoval, že síce došlo k spáchaniu prečinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Tr. zákona, avšak nebolo preukázané bez dôvodných pochybností, že túto zásielku zaslal poškodenému práve obžalovaný. Záverom súd poukázal na absenciu motívu obžalovaného pre takéto konanie, keď v jeho prípade ide o Róma, ktorý by rozširovaním takéhoto materiálu útočil proti vlastnej menšine, čo sa podľa názoru súdu javí ako nepravdepodobné a nelogické.

Nesúhlasím s tvrdením súdu, že obžaloba nebola voči obž. O. M. podaná dôvodne. Vyšetrovateľ PZ spoľahlivo ustálil okruh osôb, ktoré došli s listovou zásielkou obsahujúcou extrémistické materiály po jej doručení do priameho kontaktu, pričom bolo zistené, že obvinený sa v tomto okruhu osôb nenachádzal. Zo zápisnice o výsluchu poškodeného V. C. a svedkyne B. C. vyplýva, že predmetnú listovú zásielku obvinenému neukazovali a rovnako vylúčili možnosť, že by obvinený čítal list u nich doma. Túto skutočnosť poškodený V. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní opakovane potvrdil, keď aj na obhajcom položenú otázku, či neukázal O. M. práve prvý list, ktorý mu prišiel odpovedal, že nie, určite nie, pretože o tom prvom liste nikto nevedel, nevedela o tom ani ženina rodina. Poškodený vo svojom výsluchu tiež uviedol, že O. M. je konfliktný človek, ktorý sám hovoril, že na cigánskych zábavách alebo diskotékach sa bĕjavá, mal mať nejaký konflikt u nich doma v Žarnovici alebo v Žiari nad Hronom, ktoré tvrdenie poškodeného poskytuje aj možný motív, či pohnútku konania obžalovaného, na absenciu ktorého poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku súd. Z výpovede svedkyne B. C. z prípravného konania vyplýva, že sa s obžalovaným navštevovali častejšie pred skutkom, potom ho však nevidela niekoľko mesiacov. Svedkyňa uviedla, že v deň, keď došiel predmetný list (teda 09.12.2016) bola doma sama, prevzala ho od poštarčky a otvorila ho, pričom z jeho obsahu bola vystrašená a hneď telefonovala manželovi, ktorý tento list odovzdal policajtom až v najbližší pracovný deň, t. j. v pondelok 12.12.2016. Svedkyňa zároveň zdôraznila, že počas víkendu mali tento list doma a nikto okrem nej, manžela a dcéry ho nedržal a O. M. určite nebol u nich na návšteve, nakoľko k nim prestal chodiť. Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/2573 zo dňa 15.08.2017 súd okrem iného zistil, že kriminalisticko-technickým skúmaním bolo na predloženej vecnej stope označenej č. 1/A (obálka adresovaná na meno V. C. s listom obsahujúcim extrémistický materiál) zviditeľnených a zaistených dvadsaťtri daktyloskopických stôp, dodatočne označených č. DS1AA, č. DS1AB, č. DS1AC, č. DS1AD, č. DS1AE, č. DS1AF, č. DS1AG, č. DS1AH, č. DS1AI, č. DS1AJ, č. DS1AK, č. DS1AL, č. DS1AM, č. DS1AN, č. DS1AO, č. DS1AP, č. DS1AQ, č. DS1AR, č. DS1AS, č. DS1AT, č. DS1AU, č. DS1AV, č. DS1AW, pričom boli vyhodnotené ako upotrebitel'ne. Porovnaním upotrebitel'nej daktyloskopickej stopy č. DS1AF, systémom AFIS v daktyloskopických zbierkach bola zistená zhoda v daktyloskopickej zbierke daktyloskopických kariet s odtlačkom palca pravej ruky obžalovaného. S poukazom na vyššie uvedené zabezpečené dôkazy preto považujem obžalobu za dôvodne podanú.

K obsahu výpovedí poškodeného V. C., svedkyne B. C. a tiež svedkýň C. M. a C. K. z hlavného pojednávania, kde všetci menovaní zhodne potvrdili, že poškodený práve prvú čiernobielu zásielku obžalovanému ukazoval a tento ju vtedy aj držal v rukách je potrebné uviesť, že tieto výpovede sú s prihliadnutím na výpovede z prípravného konania nevierohodné, účelové, motivované snahou zbaviť obžalovaného zodpovednosti zo spáchania predmetného prečinu. Rozpory vo výpovediach menovaných sa nepodarilo na hlavnom pojednávaní odstrániť, svedkyňa B. C. na otázku prokurátora iba uviedla, že je v šoku z toho, čo tam vtedy v prípravnom konaní vypovedala, zároveň však dodala, že policajtom vtedy neklamala. Menovaná svedkyňa zároveň v rozpore s výpoveďou obžalovaného a poškodeného poprela, že by sa u poškodeného v tomto čase nachádzala aj svedkyňa C. K. a nevedela ani uviesť, či prvá zásielka listov bola čiernobiela alebo farebná. Vo výpovediach poškodeného a svedkov sú viaceré podstatné nezrovnalosti najmä v tom, kedy a kde mal poškodený ukazovať zásielku obžalovanému, ako aj v tom, kto bol pri tom prítomný, s ktorými skutočnosťami sa súd v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal, iba skonštatoval, že tieto tu sú, preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Ako účelové sa preto javí aj tvrdenie súdu, že pravdivosti výpovede poškodeného z hlavného pojednávania, že poškodený mal na myslí tú prvú, čiernobielu zásielku, svedčí i skutočnosť, že na tejto sa našiel daktyloskopický odtlačok palca pravej ruky obžalovaného, pričom na druhej, farebnej zásielke sa takýto odtlačok nenašiel.

K osobe obžalovaného je potrebné uviesť, že tento sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania, doposiaľ bol šesťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom v troch prípadoch má odsúdenie zahladené. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ pätnásťkrát postihnutý za spáchanie priestupkov na úseku dopravy a proti majetku.

Podľa môjho názoru vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok kladený obžalovanému za vinu právne kvalifikovaný ako prečin rozširovanie extrémistických materiálov podľa § 422b odsek 1 Trestného zákona sa stal a tento spáchal obžalovaný O. M., kde jeho vina bola preukázaná nielen znaleckým skúmaním zaistenej zásielky obsahujúcej extrémistické materiály ale tiež výpoveďami poškodeného V. C. a svedkyne B. C. z prípravného konania, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní hodnoverným spôsobom spochybnené.

V nadväznosti na uvedené sa nemožno stotožniť s nasledovným hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré považujem za nesprávne, v prospech obžalovaného a preto nesúhlasím so záverom prvostupňového súdu, že nebolo dokázané, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/70/2018-270 zo dňa 24.07.2019 a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Partizánske, aby ju v potrebnom rozsahu znova zjednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný O. M. prostredníctvom obhajcu a uviedol nasledovné:

„V trestnej veci vedenej Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T 70/2018 pre prečin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Trestného zákona som bol rozsudkom Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 1T/70/2018 zo dňa 24.7.2019 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby.

Proti tomuto rozsudku prokurátor zahlásil odvolanie hneď po jeho vyhlásení a dňa 11.10.2019 svoje odvolanie písomne odôvodnil.

Dňa 20.11.2019 mi bolo Okresným súdom v Partizánskom zaslané písomné odôvodnenie odvolania prokurátora s tým, že mám možnosť sa ku nemu vyjadriť, pričom svoje vyjadrenie mám zaslať priamo do trestnej kancelárie Krajského súdu v Trenčíne.

Po preštudovaní odôvodnenia odvolania prokurátora sa ku nemu prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrujem nasledovne:

V prvom rade chcem zdôrazniť, že Okresný súd v Partizánskom vykonal v predmetnej veci rozsiahle dokazovanie a vykonal všetky dostupné dôkazy na objektívne zistenie skutkového stavu. Zastávam názor, že súd veľmi citlivo a dôsledne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k záveru, že obžaloba voči mne nebola podaná dôvodne (str. 6 napadnutého rozsudku).

Rozsudok Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 1T/70/2018 zo dňa 24.7.2019 považujem za zákonný a spravodlivý. Osobne si ho veľmi vážim, lebo počas celého priebehu trestného konania som mal vážne pochybnosti o spravodlivosti v tomto trestnom konaní.

Ja som od začiatku trestného stíhania vypovedal rovnako a ani raz som nezmenil svoju výpoveď. Od začiatku som tvrdil, že poškodený V. C. mi dal do ruky extrémistické materiály, ktoré mu boli doručené dňa 9.12.2016 v poradí ako prvé. Tieto som si prezeral a sám som mu poradil, aby išiel s nimi na Políciu. Na týchto materiáloch sa našiel aj daktyloskopický odtlačok palca mojej pravej ruky, čo je len dôkazom toho, že som mal v rukách práve tieto materiály.

V. C. bola odstupom času doručená aj ďalšia zásielka s obsahom extrémistických materiálov. V. C. bol vypočúvaný Políciou so značným odstupom času, kedy začal tvrdiť, že mi dal do rúk zásielku,

ktorá mu bola doručená v poradí ako druhá. Tento rozpor medzi našimi výpoveďami trval počas celého prípravného konania. Až na hlavnom pojednávaní V. C. a jeho manželka zmenili svoje pôvodné výpovede a potvrdili, že som držal v rukách zásielku doručenú V. C. v poradí ako prvú, dňa 9.12.2016 (zhodne ako som tvrdil ja).

Na základe takto ustáleného skutkového stavu som očakával, že prokurátor vezme svoju obžalobu späť, lebo iný ako oslobodzujúci rozsudok sa ani nedal očakávať.

Osobne ma veľmi prekvapilo, keď prokurátor po vyhlásení napadnutého rozsudku zahlásil proti nemu odvolanie.

Ešte viac ma prekvapil obsah podaného odôvodnenia odvolania, v ktorom prokurátor uvádza, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný O. M.. Moja vina podľa prokurátora mala byť preukázaná nielen znaleckým skúmaním zaistenej zásielky obsahujúcej extrémistické materiály, ale tiež výpoveďami poškodeného V. C. a svedkyne B. C. z prípravného konania, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní hodnoverným spôsobom spochybnené.

K tomuto uvádzam, že znaleckým posudkom bolo preukázané len to, čo som tvrdil v priebehu celého trestného konania, že som držal v rukách zásielku doručenú V. C. v poradí ako prvú. Nič iné tento znalecký posudok nedokazuje. Taktiež nechápem, prečo prokurátor tvrdí, že výpovede poškodeného V. C. a svedkyne B. C. z prípravného konania neboli na hlavnom pojednávaní hodnoverným spôsobom spochybnené, keď sám poškodený a svedkyňa na hlavnom pojednávaní svoje výpovede z prípravného konania odvolali a zmenili.

Navyše pán prokurátor na hlavnom pojednávaní osobne sedel a napriek svojej snahe zmenu pôvodných výpovedí poškodeného a svedkyne a tým aj zrušenie celej obžaloby nedokázal zvrátiť.

Nesúhlasím preto so záverom prokurátora, že sa nemožno stotožniť s hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré považuje za nesprávne.

Na rozdiel od pána prokurátora zastávam názor, že súd prvého stupňa veľmi citlivo a dôsledne vyhodnotil vykonané dôkazy a správne dospel k záveru, že obžaloba voči mne nebola podaná dôvodne.

Súd prvého stupňa veľmi správne poukázal aj na skutočnosť, že nebol zabezpečený ani jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že som sa v rozhodnom období nachádzal v Prahe, odkiaľ bola zásielka V. C. zaslaná.

Taktiež súd prvého stupňa veľmi správne vyhodnotil aj skutočnosť, že v mojom prípade chýba motív pre takéto konanie. Sám som Róm a nemá logiku, aby som konal proti záujmom vlastnej menšiny. Tým, že som v prípravnom konaní uviedol, že v minulosti som sa na Rómskej zábave pobil so skeanheadmi, som chcel preukázať práve to, že aj v minulosti som vždy hájil záujmy Rómskej menšiny a nikdy som nekonal proti nej.

Súd na základe vykonaného dokazovania správne vyvodil záver, že skutková podstata prečinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1 Trestného zákona bola naplnená. Nebolo však preukázané, že by som sa tohto prečinu dopustil ja.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 1T/70/2018 zo dňa 24.7.2019 podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, sa nadriadená prokurátorka krajskej prokuratúry stotožnila s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhla mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal

zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti a zákonosti samotného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku týmto obžalovaným. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K prokurátorom navrhovanému dôvodu zrušenia napadnutého rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v obsahu vyššie citovaných dôvodov odvolania prokurátor vôbec neuvádza, aké nové dôkazy by mali byť po zrušení napadnutého rozsudku vykonané, alebo vykonanie ktorých dôkazov by malo byť zopakované. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch podaného odvolania vôbec neodôvodnil existenciu väd napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. Preto odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uvedeného, prokurátorom v odôvodnení odvolania uplatneného dôvodu na zrušenie napadnutého rozsudku.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania

dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z tvrdení svedkov v prípravnom konaní, na ktoré v dôvodoch odvolania poukazuje a ktoré na hlavnom pojednávaní podľa názoru prokurátora neboli hodnoverným spôsobom spochybnené). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci svojich úvah pri hodnotení dôkazov, na obsah ktorých úvah poukázal aj prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní, že sa skutku dopustil obžalovaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku obžalovaným, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní spáchania skutku týmto obžalovaným a dal odpovede aj na to, prečo nemohol dospieť ku skutkovým záverom, vyvedenia ktorých sa domáha prokurátor aj v dôvodoch jeho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. K správnym skutkovým záverom okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné dodať len to, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nehovorí o tom, že obžalovaný nespáchal skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, ale hovorí len to, že nemal dostatok dôkazov pre skutkový záver o spáchaní predmetného skutku týmto obžalovaným, z ktorého dôvodu bol povinný aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu odvolací súd nepovažoval za rozporné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. úvahy okresného súdu pri ustaľovaní, ako mohol na jednej z listín s extrémistickým materiálom v zásielke, doručenej poškodenému vzniknúť daktyloskopický odtlačok palca pravej ruky obžalovaného, zistený znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava. Okresný súd stál pred úlohou, či vykonané dôkazy nepochybné preukazujú, že daktyloskopická stopa z palca pravej ruky obžalovaného vznikla v čase, predchádzajúcom doručeniu zásielky poškodenému, alebo až po tomto čase. K tejto otázke existujú dve skupiny priamych dôkazov, a to na jednej strane výpoveď obžalovaného spolu s výpoveďami svedkov na hlavnom pojednávaní a na druhej strane výpovede svedkov z prípravného konania. Ak sa za tejto dôkaznej situácie okresný súd priklonil k verzii obžalovaného, podporenej verziou svedkov, prezentovanou pred súdom na hlavnom

pojednávani, z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa názoru odvolacieho súdu takýto postup okresného súdu je súladný nielen s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a správnu aplikáciou zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, ale aj s dlhodobo ustálenou súdnou praxou, prezentovanou v publikovanom rozhodnutí R 6/1970.

Niet zrejme pochyb o tom, že jediný usvedčujúci dôkaz, ktorým obžaloba odôvodňovala postavenie obžalovaného pred súd, je nález daktyloskopickéj stopy, pochádzajúcej od obžalovaného, na jednej z predmetných listín, ktorý dôkaz je nepriamym dôkazom. V súvislosti s tým odvolací súd poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielenže spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Z tohto pohľadu správnosť skutkových záverov okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku nad rámec správnej argumentácie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podporuje aj miesto nálezu daktyloskopickéj stopy z palca pravej ruky obžalovaného v strednej časti na pravom okraji listiny (č. I. 97, obrázok č. 3), ktoré miesto stopy fyziologicky zodpovedá verzii obžalovaného a nález ďalších použiteľných daktyloskopických stôp na listinách, pochádzajúcich od obžalobou nestotožnených osôb (viď č. I. 100 - 7 ďalších stôp s označením DS1AE, DS1AK, DS1AL, DS1AM, DS1AO, DS1AQ, DS1AU).

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, z ktorého dôvodu sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom prokurátora o danosti v odvolaní namietanej existencii väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.